

[Clara Munck.]

overdrages private til gennemførelsen af den pågældende nybebyggelse.“

Bortset fra at de private altså har den risiko, at en senere kommunalbestyrelse igen kan tage jorden, og hvad der derpå står, fra dem, har ministeren altså forbeholdt sig, at man, hvis man ud over det almennyttige byggeri har personer eller institutioner — man kunne måske endda tænke sig kooperative foretagender — man har særlig interesse i, kan ekspropriere privatmands jord og overføre den til sådanne foretagender. Jeg vil gerne have, at ministeren nærmere uddyber dette.

Hr. Svend Jakobsen gjorde opmærksom på, at vi allerede havde ekspropriationsbestemmelser, og det gør ministeren også i sine bemærkninger. Men her har ministeren også den dristighed at nævne disse ting, som om det er givet, at vi hermed har indledt en ekspropriationspolitik. Ministeren erindrer sig glimrende forhandlingerne omkring gennemførelsen af lovforslagene om erhvervelse af jord til fritidsformål, campingpladser osv. Ministeren kan ganske bestemt ikke have glemte de lange forhandlinger, der blev ført bl. a. med mit partis repræsentanter for at nå frem til en lovgivning, der var forsvarlig i forhold til vort ønske om, at jorden ikke går til udlændinge, men bevares til dansk brug, og samtidig forsvarlig i forhold til vort syn på den ukrænkelige ejendomsret. Derfor er det for let at komme med bemærkninger af denne art og så tro, man kan bilde nogen ind, at man paralleliserer ved et lovforslag som det, der nu er fremsat.

Så vil jeg da også lige fastholde, når ministeren taler om, at lovforslaget har til hensigt at fremskaffe billigt boligbyggeri, at ministeren tidligere har erkendt fra denne talerstol, at ekspropriation i almindelighed ikke giver billigere jord end køb på det frie marked. I virkeligheden bliver jorden dyrere, for i det øjeblik, det offentlige har overtaget jorden fra den private, er her en manglende skatteindtægtsmulighed. Der skal også en forrentning og en senere tilbagebetaling af lån til. Der skal også udlægges penge til byggemodning, og disse penge skal forrentes som kapitaludlæg. Alt dette skal hentes hos de skatteborgere, der på et eller andet tidspunkt måske ville give tilslutning til de planer, en siddende kommunalbesty-

relse kunne tænke sig at have med jorden, idet ministeren har været snedig nok til at understrege, at lovforslaget om ekspropriation giver kommunalbestyrelsen rådighed ubundet af ejerforhold eller af tilvejebringelse af konkrete og aktuelle planer knyttet til bestemte byggeforetagender. Det er vel den største dristighed, boligministeren præsterer i lovforslaget her.

Det konservative folkeparti har til enhver tid støttet og vil til enhver tid støtte bestræbelserne for, at det enkelte menneske kan eje sin egen bolig, have sit eget hus, og vi har da også med glæde konstateret, at denne opfattelse støttes af de bolig- og miljøundersøgelser, der har fundet sted, og hvis resultater også er boligministeren bekendt. Men så har han måske det håb, at med tilstrækkelig voldsomme offentlige spændetrøjer kan han sløve en befolkning sådan, at den en skønne dag vil affinde sig med, at boligministeren og de socialistiske partier bestemmer, hvorledes vor dagligdag skal forløbe.

Jeg vil også sige et par enkelte bemærkninger om lovforslaget om statens bygge- og boligfond, som vi altså heller ikke kan gå ind for. Det er ikke ministeren og heller ikke hans støtteparti i denne sag ukendt, at vi aldrig har ment, det var rimeligt at tage pengene fra borgerne for at lægge dem i øremærkede kasser. Derfor har vi også haft mange forbehold ved opbygningen af denne statens bygge- og boligfond, men vi kan konstatere af de bemærkninger, ministeren her har gjort til sit lovforslag om ændring af denne lov, at vi har haft ret i, at det var ganske unødvendigt at overføre disse store statsmidler til fonden, når vi ser, i hvilken udstrækning den er blevet brugt. Det er ministeren jo nødt til at oplyse her, fordi lovforslaget i al sin enkelthed går ud på, at det nu er boligministeren, der efter forhandling med økonomi- og budgetministeren fastsætter rentesatsen for fondens udlån.

Fondens midler tilvejebringes som bekendt ved renterne af fondsbeholdningen, der er henlagte obligationer fra statens side til en kursværdi af godt 1 milliard kr., ved renterne og afdragene af fondens udlån og ved særlig bevilling på finansloven. I henhold til denne lov kan midlerne altså bl. a. anvendes til lån til grundmodning og arealkøb, og her må ministeren så indrømme, at